

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VIII. Dolor B. Virginem incursat; Timor angit: denique Amor adfert
solatium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Orba queror Puerō, Puerum tamen omnibus horis
 Spectat, inextincta: lucis alumnus, Amor.
 Nescit enim spatio dirimi, qui iungit vbiuis
 Omnia; quo præsens, qui tamen absit, amet.

ELEGIA VIII.

Dolor B. Virginem incurfat; Timor
 angit: denique Amor adfert
 solatium.

1. Aurora & vesper Virginis curas renouant.
2. Nescit vbinam gentium agat Puer.
3. Spe, metuque animum versat suum.
4. Amor anxiam solatur.

F Allor? an aure lego, quas Virgo dat egra querelas?
 Lugubre quid syluis sic mihi visâ loqui est:
 Seu rubeat Phœbus, Phœbe seu palleat ortu
 Discolor, incertâ speque, metuque trabor.
 Sol roseâ de nube diem promittit amœnum;
 Pallida sed tristes luna minatur aquas.
 Sic vbi fin felix vesper fors cernat IESVM,
 Hæc oculis pernox stella sit opto meis.
 Altera sed seros ignes accendit Olympo
 Vespera, nec noitrum spectat amica iubar.
 Quas sequar ergo vias, cæcis deprensa sub vmbriis?
 Nulla breui cerno de pede signa pedis.
 Spesque ignara meis iter cepit vndique curis,
 Deuius ignoto quas trahit orbe labor.
 Pes mihi curre celer, caua quò vocat orbita cursum:
 Vix sed vbi cœpit currere, sisto gradum.
 Nescio quò Zephyri leuis abripit ala Puellum;
 Quoue Puer cæcum calle reterxit iter.
 Fortè fluentifono breuis hospes aderrat Oronti:
 Fortè tenet sicco sole pèrustus Arabs.

Idque

Idque vbi dumosis horrent iuga confraga saxis,
 Mosis & Eliæ triste secutus iter,
 Forlan inaccessis scopulis luctatur Idumes ;
 Fors & Irabyrij transsilit alta iugi.
 Quis scit an is Tyrio de littore soluerit oram,
 Et liquidum fragili sub trabe sulcet iter ?
 Sed quid inexpertis credat se Puffio ventis ?
 Credo suburbano ludit, & errat agro.
 Hic quot odora cauis vestigia pressit arenis,
 Pes tot humi sculpsit æmula signa pedis.
 Ergo celer venabor, odor quæ ducet eantem ;
 Nare sagax auras captat, & haurit Amor.
 Curso, recurso, viasquæ vijs intexo ; nec vsquam
 Vlla mei Gnati signa, nec vllus odor.
 Quis scit inadspæctis caput abdat an ille latebris,
 Intempestiuâ sol vbi nocte silet ?
 Ni pia fortè sinu ficus nunc rursus opaco (a)
 Condat, vti Phario condidit antè solo ;
 Malo meo tamen in gremio sibi quærat asylum :
 Hoc gremium tenero digna sit ara Deo,
 Præcoce sui Gnatum mors opprimat impia telo,
 Par simul in Gnato victima Virgo cadat.
 Sic gemit illacrymans, medijs deprensa frutetis :
 Fleuerunt comites ; si tamen vlla comes.
 Imperat hoc læui casus timor augur in atrâ
 Stans tunicâ, & tristes fundere cogit aquas,
 Cernis, vt alternis cedrus hæc tremit anxia ventis ?
 Sic labat incertis nescia Virgo modis.
 Iamquæ rogar quercum, si quis sit in ilice sensus,
 Num I. E. S. V. M. folijs celet opaca suis.
 Ah ! quid agit, Matris si spem frustratur asumnus ?
 Quam perit ab Gnato, num dabit arbor opem ?
 Sic dubio cor mœsta Parens alternat in æstu ;
 Spemquæ metus vincit, spemquæ animosa merum.
 Ecquid, Amor, censes gaudi sator, atque doloris ?
 Maius vter, librâ Iudice, pondus habet ?
 Pleraque pars abiit luctûs, Spes lætior infit :
 Plurima pars restat, sed Timor hostis ait,

Nescit enim seris nox cæca quid aduehat horis,
 Et necis, an vitæ pignora Virgo feret.
 Risit Amor, rapidoque volans premit axe timorem,
 Qui graue funesto puluere tardat iter.
 Quid lacrymis æquas gemitus & vota querelis?
 Tolle tuas tecum degener umbra minas.
 Quid metus obtexit cæcâ caligine cælum?
 En, sine nube redux, quod precor, aura nitet.
 Prospice, quàm longum chorus hic trahit aliger agmen,
 Ad Matrem Pueri qui redeunte redit.
 Cede Timor; tandem Spes vicit amœna Timorem.
 Quâ fugit arte Puer, non fugit; exsul amat,
 Hic ubi nil reliquum credas, tamen omnia speres.
 Spes ubi læta viret, floret amœnus Amor.
 Floris ut instat Amor crescit, sic crescit Amoris
 Fructus; ut hæc carpas gaudia, semper ama.
 Hæc tibi spes lætis præfloreit idonea cutis;
 Vota seras Solymæ, gaudia certa metes.

(a) *In Aegypto hodieque ficus ostenditur, quæ Matrem & Puerum in fuga, ubi sæua ingruebat tempestas, sinu suo sponte tum dehiscenti receperit.*

ELEGIA IX.

B. Virgo Amorem, quasi venatorem, implorat; & emittit qui Puerum errantem, ceu hinnulum, capiat.

1. *Mittit Amor suos affectus, ut canes.*
2. *Nonnulla Pueri vestigia offendit.*
3. *Queritur se non plura, nec clariora vestigia deprehendere.*

Lynceus eia sacram venator discute prædam,
 O Amor; explora læta, vitæta, specus.

Virgo